

# LOV OG EVANGELIUM

Utgis av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon

Nr. 2

FEBRUAR 1995

31. årg.

## BARNEKÅRETS ÅND

**"Dere fikk jo ikke trelldommens ånd, så dere igjen skulle frykte. Men dere fikk barnekårets Ånd som gjør at vi roper: Abba, Far! Ånden selv vitner med vår ånd at vi er Guds barn." Rom.8,15-16.**

Mennesker som er vakt til erkjennelse av deres fortapte tilstand og søker frelse, må være på vakt over for en skjebnesvanger villfarelse. De vil alltid være tilbøyelige til å mene at Guds Ånds vitnesbyrd i deres hjerte er det første de skal oppleve. De vil *føle* seg frelst, før de kan tro. I stedet for ganske enkelt å høre hva Gud sier i sitt ord og tilegne seg det i tro, går de og venter på liflige følelser og stemningsfulle opplevelser av Guds nåde. Denne villfarelse er så alvorlig fordi den er en absolutt hindring for å oppnå troens fulle visshet. Man forlanger da ikke frukt av et tre, før det er plantet. Man bygger ikke et hus ved å begynne fra toppen, før grunnmuren ennå er lagt. Du må derfor begynne med begynnelsen: lytte til hva Gud i ordet tilsier deg og ta det imot i tro, selv om du ikke føler annet enn

synd, sorg og uverdighet. Hungrer og tørster ditt hjerte etter Kristus og hans rettferdighet - strekker du i tro dine svake hender mot din frelser, gir Gud rett i hans ord og intet høyere ønske har enn å eie visshet om Guds nåde, da er du allerede frelst. Da er troens gnist allerede tent i ditt hjerte, og da skal også for visst Guds Ånd vitne sammen med din ånd, at du er et Guds barn. Det er derfor en stor nåde å kunne ta Herren på ordet og holde fast ved hans løfter, allerede før denne besegling er skjedd.

Den kananeiske kvinne holdt ut i tro, skjønt Jesus tilsynelatende var uvillig til å hjelpe. Denne utholdenhet var rett etter Herrens sinn, og glad og beveget utbryter han til slutt: "Kvinne din tro er stor, det skje deg som du vil!" Da var seieren vunnet, og hun kunne glede seg i

troens fulle visshet. Denne visshet må også du nå til å eie, om din tro skal bli "en seier som seirer over verden". Men for å oppnå denne troens visshet, er det første du har å gjøre å tro Gud på hans ord.

Det ligger så snublende nær for oss alle å ville grunne vår tro enten på *følelser* eller på troens *kjennetegn* og *virksomheter*. Vi må også være klar over at Guds førelse med de enkelte menneskene er så høyst forskjellig. Det gjelder måten de kommer til tro på og det gjelder siden livet i gjennom. Noen opplever en brå omvendelse, føres i et øyeblikk fra den dypeste syndenød til den mest frydefulle visshet om nåden. For andre skjer overgangen så stille og umerkelig at de ikke engang selv er klar over at de er gått over fra døden til livet. Det vil særlig være tilfelle med slike som er godt kjent i Guds ord og i lengre tid har vært under dets påvirkning, samt ikke er så utpregede følelsesmennesker.

Hvis de da frykter for å bedra seg selv med en falsk tro uten forutgående omvendelse, behøver de bare å prøve seg selv over for det som er hovedsaken: om de i deres nød over synden har Kristi fortjeneste som deres eneste tilflukt og derfor daglig må søke ham i evangeliet. Hvor dette er tilfellet, er omvendelsen en kjennsgjerning og troen ekte nok,

selv om den merkbare følelse av glede ennå mangler.

Det er om slike Luther taler når han bruker liknelsen om fiskene som fanges i en not. "Man drar dem", sier han, "så langsomt og forsiktig i land at de ikke merker at de er fanget, før de ligger blottet og spreller på stranden. Slik går det også de sjelene som blir fanget med evangeliet, som Jesus sammenligner med en not. Når evangeliet får inngang i hjertet, knytter det hjertet til Kristus og fører det ut av synden og fortapelsen - undertiden så stille og umerkelig at sjelen stadig tror seg å være i sin forrige stilling. Da er det striden begynner, idet troen og følelsen kjemper om makten. Jo mere troen vinner fram, dess mer trengs følelsen tilbake - og omvendt. Synden henger ennå ved oss, men både hovmot, gjerrighet, vrede og andre synder tjener kun til å drive oss til troen, for at denne må vokse og bli større dag for dag."

C.O.Rosenius

(Forts. fra forrige nr.)

# EVANGELIET FORKYNNES FOR FATTIGE

Svaret kan synes underlig. Det var ved å høre om Kristi gjerninger - og det var nettopp slike gjerninger som døperen Johannes visste at Messias skulle gjøre etter Guds ord - at han sendte bud til Jesus med spørsmålet om det var *han* som skulle komme.

Nå svarer Jesus med nettopp å henvise til disse gjerninger. Han svarer ikke Johannes med noe nytt, med noe som han ikke visste før.

Men nettopp i dette ligger den store hemmelighet ved Jesu svar: Jesus svarer Johannes slik at han må tro Jesus på *hans ord* for å bli hjulpet. Johannes må tro på *Jesus som oppfyllelsen av Guds ord*.

For å forsterke dette føyer Jesus ytterligere til: "Salig er den som ikke tar anstøt av meg."

I den situasjon døperen var, kunne det være lett både for ham og hans disipler å ta anstøt av Jesus. Det er allikevel ingen grunn til å tro at døperen tok et slikt anstøt. Tvert om tyder alt på at han ble hjulpet av Jesu svar. Det skjønner vi av den talen Jesus holdt om ham etterpå.

Skal vil bli hjulpet, må også vi lære å tro Jesus *på hans ord*!

Gjør vi ikke det, tror vi heller ikke på ham. Dette må vi gjøre uten å stille betingelser. Vi må f.eks. ikke si: Bare du vil hjelpe meg denne ene gangen, så skal jeg ikke tvile på deg mer! Ved å stille en slik betingelse vender vi oss bort fra hans ord. Om hele vår situasjon synes uforståelig

## Bladet Lov og Evangelium

Bladet blir sendt til alle som sender ekspedisjonen navn og adresse.

Bladet blir holdt oppe av frivillige gaver.

Eksp.: Abonnement, oppsigelse og adresseforandring sendes til Dag Rune Lid, 5600 Norheimssund, tlf. 56 55 26 72

Gaver til bladet kan sendes kasserer M. Frafjord, tlf. 51 71 06 29. Postgiro 0801.5682133.

Red. Styret i N.L.L. v/Ragnar Opstad, Opstadv. 38,4350 Nærbø. Tlf. 51 43 36 85.

## Norsk Luthersk Lekmannsmisjon

Formann Karl B. Bø

Vistnesven. 13, 4070 Randaberg, telefon og fax 51 41 87 46

Sekretær Håvar Fjære, Goksjøruta, 3220 Sandefjord, tlf. 33 11 08 31

Kasserer Margrete Frafjord, 4164 Fogn, tlf. 51 71 06 29.

Postgiro 0801.5682133. Bankgiro 3204.10.10222

## BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES, 3160 Stokke

Telefon 33 33 93 98, telefax 33 33 91 40

Bankgiro 2490.45.39496

Postgiro 0825.0771534

Rektor Per Bergene Holm,

3282 Kvelde, tlf. 33 11 26 96



for oss, ja om det synes som om det ikke skulle være noen hjelp i å tro Guds løfter, skal vi nettopp stole på dem!

Salmenes bok er full av løfter til dem som *bier* på Herren. "Bie" betyr: vente lenge og tilsynelatende forgjeves. Guds ord regner med slike "ventetider" for oss: "Vær stille for Herren og vent på ham." (Salme 37,7).

I slike ventetider kan det forekomme oss - vi taler på menneskelig vis for vårt kjøds skrøpelighets skyld - som om Guds løfter ikke skulle holde. Men Guds ord står fast i himmelen! Gud selv forsikrer oss: "Ingen av dem som bier på ham, skal bli til skamme." (Salme 25,3).

Med dette er ikke alt sagt om Jesu svar til døperen Johannes.

Som vi alt har sett, går svaret ut på at profetens ord går i oppfyllelse med Jesus.

Hva taler profeten egentlig om? Hva er egentlig den oppfyllelsen som kommer med Jesus?

Det er underlig hvordan dette ord bare nevner umulige ting: Blinde ser - det er umulig. Lamme går - det er umulig. Spedalske renses - det er umulig. Døve hører - det er umulig. Døde står opp - det er umulig. Like umulig er også det siste: Evangeliet forkynnes for fattige, men det ser vi ikke så lett.

Hva mener Guds ord med dette? På hvem oppfylles dette?

Vi tenker først og fremst på Jesu undergjerninger og hans oppvekkel-se av døde. Men er undergjerningene og dødeoppvekkelsene det egentlige og endelige svaret på disse spørsmålene?

Jesu undergjerninger er tegn, sier Guds ord. De er virkelige undere og gir mennesker virkelig hjelp i nødsituasjoner. Men de gir ikke i og for seg det som Jesus egentlig er kommet for å gi: *frelse*. De er *tegn* på det Jesus er kommet for.

Om en blind får synet igjen, om en lam får sin førlighet og kan gå, om en syk blir helbredet fra sin sykdom, har de dermed opplevd det som profeten lover og Jesus kommer med? Nei, det har de ikke.

Om en død blir vakt opp, slik som Jesus oppvakte Jairus datter, enkens sønn i Nain og Lasarus, har de med det opplevd Jesu seier over døden? Nei, det har de ikke.

Den som tror Jesus på hans ord, får alt dette! Han får Jesus selv med hele hans frelse.

Han får "hjertets opplyste øyne" (Ef.1,18). Da begynner han virkelig å se - endog om han ikke får sitt legemlige syn. Da begynner han å *vandre i Ånden* (Rom.8,5-16). Da er han *renset fra sine synder og det gamle menneskets urenheter* (Ef.1,7; Ap.gj.10,43; 1.Joh.1,1-7 og 9). Det er den virkelige renselsen fra spedalskheter. Da begynner en å høre Jesu røst: "Mine får hører min røst"

(Joh.10,27). Denne hørsel skaper det kjennskap til Jesus som er det evige liv (Joh.17,3.6-8). Da har en seieren over døden: "Den som har Sønnen, han har livet" (1.Joh.5,10).

Oppvekkelsen av Lasarus var en anskuelsesundervisning. Den skulle vise sannheten av det ord som Jesus sa utenfor graven: "Jeg er oppstandelsen og livet; den som tror på meg, om han enn dør, skal han dog leve, og hver den som lever og tror på meg, skal aldri i evighet dø" (Joh.11,25-26).

Den som har Jesus, har alt det som profeten har lovt og Jesus har fullbyrdet. Dette kommer til oss i et budskap:

*"Evangeliet forkynnes for fattige."*

Døperen Johannes er i sannhet blitt fattig der han sitter i fengselet. Hans virksomhet er slutt, ingenting er igjen av den. Han har ingenting i det hele tatt. Han er i den stilling som et hvert menneske kommer i når han skal forlate denne verden: Han kan ikke ta noe med seg.

Da kommer budskapet til ham: Evangeliet forkynnes for fattige.

Som vi tidligere har pekt på, har døperen Johannes fått åpenbart av Gud hvem Jesus er. Og han har både kjent og forstått og forkynt ham. Men i den situasjon han nå er i fengselet, ser han evangeliet på en helt ny måte. Jesus er hele hans liv og hele hans rikdom. Han skal ikke vente en annen, han har alt i Jesus. Jesus er selve svaret.

Dette vil Jesus at vi skal innse og ta imot. Da først er han det som han er kommet til verden for. Men vi tar ikke imot det før vi innser sannheten om oss selv. Evangeliet forkynnes ikke for andre enn fattige. Bare de som innser sin fattigdom, tar imot det.

For å få oss dit er det Jesus vekker de spørsmål i oss som vi har talt om her. Han er selv svaret på dem alle.

Salig er den som ikke tar anstøt av Jesus, men tror ham på hans ord! Han eier det som profeten har lovt og Jesus har oppfylt!

*(Fra "I sjelesorg hos Jesus" av Øivind Andersen)*

---

## DESS FASTERE HAR VI ...

I en tid med mye åndelig virvar og røre (Torontobevegelsen, karismatikk, o.l.), er det underlig å lese 2.Pet.2,16-21. Peter og disiplene var øyenvitner til Jesu storhet. De både

SÅ og HØRTE Jesus og opplevde hans tegn og under. Vi skulle tro at Peter ville spille videre på dette, for kan en få oppleve noe mer personlig, håndfast og overbevisende? Ja, tenk,



det kan en! I v. 19 skriver han videre: "DESS FASTERE har vi det profetiske ord, som dere gjør vel i å akte på som et lys som skinner på et mørkt sted, inntil dagen lyser frem - - -". Apostelen minner leserne om at det finnes ikke noe fastere og sikrere enn det profetiske ordet. Det er Gud-inspirert og ikke gitt til egen tydning. Det ORDET er vel verd å akte på som et lys i mørket, inntil Jesus kommer igjen. Vi mennesker vil så gjerne ha noe i tillegg til ORDET, ja, vi kan faktisk klare oss uten Ordet, bare vi har opplevelser. Å, hvor lett mennesket lar seg lede av mørkets forførelser!

### **Det profetiske ord**

Profetene talte drevet av Guds ånd. De forkynte ikke sine egne tanker om Gud og kristendommen, men hva Gud sa de skulle forkynne. De var formidlere av Guds Ord og forkynte Guds tanker, meninger og fremtidsplaner. Dette ordet avslørte folkets åndelige stilling til Herren, det pekte på deres synder og religiøsitet. Det kalte dem til å forbedre sine veier (omvende seg) og tro på Messias, stedfortrederen. Slik må det være når Herren er en hellig, rettferdig og kjærlig Gud, og mennesket er en synder. Når vi leser det profetiske ord, ser vi at vi kan samle dets budskap i synd og nåde, dom og frelse. Midt i dette ser vi at profetordets stjerne og kjerne

er Messias, Herrens lidende tjener, Jesus Kristus den korsfestede, anstøtet og dårskapen. Et av kjennetegnene på at det er profetordets forkynnelse du hører, er at du erfarer at porten er trang og veien er smal, som fører til livet. Det vil si at forkynnelsen "kler av deg" (viser deg din synd) og dømmer deg til fortapelsen, for så å peke på Stedfortrederen. Virker ikke forkynnelsen slik, er det en leiesvenn du hører forkynne. De fleste i den gamle pakt reagerte kraftig på det budskapet profetene forkynte. Slik er det i dag også. Men nå som da, finner noen ved dette budskapet inn til livet i Gud.

### **Tro uten å se**

Tomas ville ikke tro på Jesu oppstandelse før han fikk både se og ta på Jesus. Det høres så kristelig og ærlig ut. Men Jesus sa til ham: Salig er de som ikke ser og dog tror. Ja, tenk, slik sa Jesus det. TRO UTEN Å SE. Det var lite spennende og lite å tilby menneskene. Men Abraham, de troendes far, hadde det slik, og slik opplever alle troende det. For Abraham var det faktisk en motsetning mellom Guds løfte til ham, og det han så og erfarte om seg og Sara. Men i profetordet så han noe, nemlig Jesus - Messias - Stedfortrederen. Det synet frydet han seg over (Joh.8,56). Abrahams tro og håp var grunnet ene og alene på det profetiske ordet om Jesus. Det var ved tro på det at Gud

erklærte ham for å være rettferdig for sitt åsyn (1.Mos.15,6). Abraham levde i tro og avhengighet av det profetiske ordet, og ved det kom han til Paradis.

### **Frafallet**

I dag er det mye snakk om lære uten liv, og slik blir det når profetordet ikke får gå til hjertet. Det er et endetidstegn. Men også liv uten lære er et endetidstegn. Det er underlig å se hvordan kristenheten i dag enes, og det på bekostning av det profetiske ordet. Israels frafall fra Herren skjedde nettopp ved at de forkastet det profetiske ordet. I Es.5,24 står det: "Israel forkastet Herrens, hærskaresnes Guds lov (undervisningen) og foraktet Israels Helliges Ord (profetordet)". Begge disse to begreper taler klart om synd og nåde, om omvendelse og tro. Bare en sjelden gang får vi i dag høre dette forkynt i andakter, møter og gudstjenester. I stedet får vi høre en mengde ord ut fra menneskets egne tanker om Gud og kristendommen. Forkynnerne bruker Ordet, istedet for at Ordet får bruke forkynnerne. Men det er alt sammen ord som ikke kan frelse, men det fører i stedet bort fra selve ordet om stedfortrederen. Profetordets budskap om synd og nåde er borte. Likeens ordet om Herrens lidende tjener. Menneskene tar bort anstøtet og dårskapen i budskapet fra Herren. Slik når Djevelen sitt

mål, og frafallet er et faktum. Menneskene blir værende i mørket og i mørkets makt.

### **Tegn og under**

Det er verd å merke seg når en leser Bibelen, at de ganger Jesus ble populær ved sine tegn og under, og folket derfor ville gjøre ham til konge over seg, - da gikk han bort fra dem. Det var ikke en slik Jesus han ville være for dem. Når Jesus talte om synd og nåde til dem, tok de fleste anstøt av ham og gikk bort fra ham. Men der vi leser om at Jesus kunne bli til frelse fra synden for noen, der gikk han inn. Han var jo kommet for å frelse sitt folk fra deres synder. De tegn og under han gjorde, stadfestet at han var profetordets lovede Messias.

Jesus gjorde aldri blest om sine undergjerninger, heller tvert imot. Ofte sa han: "Si det ikke til noen". Under, tegn, og opplevelser av forskjellig slag skygger så lett for Herrens lidende tjener, og vil overta hans plass. Der det skjer, går Jesus bort. Den frelsende Messias er ikke der. Vokt deg for alt som vil skygge og oppta plassen til Herrens lidende tjener.

Det er trist å se hvordan kristenheten med sine ledere i spissen har mistet troen på det profetiske ordet, og i stedet benytter andre virkemidler, som opplevelser, tegn, under, underholdning, drama, dans, konserter og



inspirasjonsmøter for å få tak i folket. For hva alt dette ikke makter å utføre, det makter det profetiske ordet, fordi det er Ånd og Liv (Gud-innspirert). Det Ordet ikke får utrette, kan ingen ting annet utrette. Derfor er profetordet det eneste middel til å vekke opp syndere av syndesøvn, virke omvendelse og tro og til å bevare den enkelte i et sunt og sant samfunn med Herren (2.Tim.3,16-17).

### **Bli i ORDET**

Derfor, du som ser og hører alt dette virvaret som er på den åndelige front i dag: Bli i Bibelens budskap om Jesus Kristus. Bli i den enfoldige troskap mot Kristus, der du får leve i avhengighetsforholdet til den ufor-skyldte nåde og får bytte synd med nåde. Der er du i Guds kjærlighet, og da blir du i Gud, og Gud blir i deg (1.Joh.4,16). I Jesus Kristus er du gjort rik på alt. Rosenius skriver slik: "Engstede hjerte, opp av din smerte! Glemmer du bort hva i Kristus du har. - - . Minnes hans seier, husk hva du eier, ikke i deg, men i Frelseren kjær. Ren og rettferdig, himmelen verdig, ikke i deg, men i Jesus du er. Synden deg plager netter og dager, dog - du en evig rettferdighet har. Jesus alene tvettet oss rene. Pris være Lammet som syndene bar".

### **Åndskampen**

For Guds barn har åndskampen til alle tider, gått ut på det å bli bevart i profetordets budskap, der en får tro sine synders tilgivelse for Jesus skyld. Det er ved å bli i dette ordet den troende fornyes, styrkes og ikler seg Guds fulle rustning, så han kan stå seg mot Satans listige angrep. Det er derfor det er så om å gjøre for Satan å få den troende bort fra Ordet, slik at den troende kan avvæpnes og bli gjort til intet. Ja, faktisk kjemper en slik "død kristen" imot Jesus og for Djevelen. Alt det han gjør, er døde gjerninger, selv om det er aldri så gode saker han kjemper for, enten det gjelder bibeltroskap, abortsak, partnerskaps-lov eller andre ting. For Jesus sa: "Uten meg kan dere intet gjøre". De er blinde veiledere.

Om en engel kom og forkyste oss noe annet for å få oss bort fra avhengigheten av det profetiske ordet, er det ingen ting å akte på. For dess fastere har vi det profetiske ordet, som lyser i vårt mørke inntil Jesus kommer igjen. Ved det Ordet nådde Abraham himmelen, og ved det Ordet skal du også nå himmelen.

Salig er den som leser og hører det profetiske ord, og tar vare på det som er skrevet der, for tiden er nær (Åp.1,3). Tar du anstøt av profetordets Jesus?

*Lars Fossdal*



# NÅDEGAVENE OG TJENESTEN

## Nådegavene er gitt til tjenere:

Elias sier når han trer fram i Israel: "Så sant Herren, Israels Gud, lever, han som jeg tjener." (1.Kong.17,1). Etter grunntekstens ordlyd står det egentlig: "Han for hvis ansikt jeg står." Det er bare den som lever for Guds ansikt og *står der*, som kan være Guds redskap og tjener. Der får Guds øyne ransake deg og ditt liv, der kommer det fram som er vanskelig og det du vil skjule av synd og svik. Der ligger alt nakent og bart for Guds øyne. Der får han lutre deg og rense deg og lege dine syndesår, der får du fred med Gud og en god samvittighet.

Foran Guds ansikt blir du liten og må slå dine øyne ned, og det er det store, for da blir du hjelpeløs og får bruk for Jesus. Du må bli stående der og be om hjelp i din nød, for det er det bare han som kan gi.

Du som gjerne vil gjøre noe for Jesus - står du for Guds ansikt med livet ditt? Er du alene med ham, må du rope til ham for deg selv og for det han vil med deg? Eller springer du rundt på egen hånd og venter at Gud skal følge etter deg og velsigne din gjerning? Men i Guds rike er det Han som er høstens Herre. Der er det Han som befaler, Han som styrer, Han som sender ut sine *tjenere* til sin høst. Derfor er det bare den

som står for Guds ansikt, i Herrens fortrolige råd, som Gud kan bruke i sin tjeneste (Jer.23,16-35).

Vær ikke så opptatt med din gjerning og hva du skal gjøre. Det har Gud tatt på seg å ha ansvar for. Herren ønsker ikke arbeidere som går sine egne veier i egne gjerninger, men tjenere som går på hans veier i de gjerninger han selv har lagt ferdige, for at vi skal vandre i dem (Ef.2,10; 1.Kor.15,58).

En kristen kjennes derfor ikke på sine gaver og nådegaver, men på sitt forhold til Jesus. Åndsfylde måles heller ikke ut fra hvor kraftige gjerninger man gjør, men utfra hvor avhengig og bundet man er til Jesus. Om en får gjøre de største gjerninger, er det ikke dermed sikkert at man hører Jesus til og er en kristen (jmf. Mt.7,21-23; 1.Kor.13,1ff).

Har nådegavene ingen betydning da? Jo, nådegaver er meget viktig i Guds rikes arbeid, og de har altfor liten plass hos oss. Guds folk er så selvhjulpne i dag, de har ikke bruk for Gud, ei heller står de for hans ansikt og tigger om alt de trenger for å stå i hans tjeneste.

## Uten nådegaver skjer intet i Guds rikes arbeid:

Det fortelles om de gamle forkynnerne at deres bukser ofte var så

slitt på knærne, fordi de så ofte måtte bøye kne innfor Gud. De var ikke dugelige til å forkynne Guds ord, derfor vendte de seg til Gud i sin hjelpeløshet og tigget om hans nåde, at de måtte få ord når de åpnet sin munn, et budskap båret av Herrens Ånd. Mange av dem hadde nok naturlige talegaver, men de visste at nådegaven til å forkynne var noe helt annet.

I dag har man lett for å gjøre nådegavene til noe overåndelig, slik at en nesten letter fra bakken når en snakker om dem. Men nådegavene er ikke noe overåndelig, noe for de spesielt åndelige og viderekomne. Det arbeid i Guds rike som ikke gjøres med nådegaver, det arbeid blir ikke gjort.

Gud har et arbeid gående, en innhøstning. Til dette arbeid nytter han mennesker som er udugelige til det han vil bruke dem til. De mangler både forstand, innsikt og evne til å gjøre noe som helst gagnlig i Guds rike. Når Jesus kalte sine tolv disipler, sa han: "Følg meg, *så vil jeg gjøre dere til menneskefiskere.*" Midt i deres daglige yrke, i deres hverdag, kalte Jesus sine disipler til særskilte medarbeidere. Da han kalte dem, var ingen skikket til det som han kalte dem til. Men disiplene fulgte ham, og Jesus gjorde dem til det han skulle bruke dem til. Følg også du Jesus, så vil han gjøre deg

til akkurat det som du skal være. Det sørger han for.

Vær du tro der du er nå, i din daglige gjerning i hjem eller skole, på din arbeidsplass. Vær tro i det små, vis flid og arbeidssomhet og legg vinn på å ha en villig ånd til å tjene der som ingen legger merke til deg. Det er ting Herren ser etter hos dem han ønsker å bruke. Men trang til å vise seg, gjelde for noe, ha innflytelse, eller skjødesløshet og utroskap, stenger veien for Guds kall.

### **Hva er Guds vilje med mitt liv?**

Ta først og fremst for deg alle Guds bud og formaninger. Det er Guds vilje at du skal følge dem. Vis troskap mot Herrens ord, ikke bare i det du liker og som faller deg lett, men også i det som bryter med din vilje og lyst og som faller deg tungt. Er du ikke tro i det små, er du heller ikke tro i noe stort.

Det er mye vi kan være usikre på når det gjelder Guds plan med livet vårt her i denne verden. Men en ting kan du være aldeles sikker på. Han vil at du skal ha din lyst i Herrens lov og grunne på den dag og natt og vandre på hans veier, følge hans bud og formaninger. Ta for deg de ti bud, det er Guds vilje med ditt daglige liv her i denne verden. Der har du nok å ta fatt på, i hvilken stand og stilling du enn står, nok for hele livet. Hvor annerledes hadde det



ikke sett ut i blant oss om kristenfolket hadde lagt seg Guds ord og bud på hjertet (jmf. Jer.6,10-21). "Lydighet er bedre enn offer, lydhørhet er bedre enn fettete av værere. For gjenstridighet er ikke bedre enn trolldomssynd og trass er som avgudsdyrkelse. Fordi du har forkastet Herrens ord, har Herren forkastet deg." (1.Sam.15,22-23).

Når du gir akt på Guds ord og vil følge Guds bud og formaninger, så vil du, hvis du er sannferdig, mer og mer kjenne at det er ikke stoff i deg til å gjøre dette. Det vet Herren så inderlig vel, men han byr deg å gjøre det likevel. Ja, men jeg kan jo ikke, sier den ærlige sjel.

Nei, det er derfor du trenger nåde og nådegaver. Ei ny uke ligger foran deg. Tenk hvilke planer Gud har for deg denne uka. Du skulle være vennlig og hjelpsom, lydig og i kjærlighet villig til å tjene andre. Du skulle ta deg av en som ingen andre brydde seg om, være vennlig og blid mot dem som var vrang mot deg, ikke snakke nedsettende om andre eller gjøre andre sorg, men tjene alle med kjærlighet i tanker, ord og gjerninger. Her er nok av offerdåd som ligger foran deg og som Gud kaller deg til gjennom hele sitt ord, - gjerninger som Gud har lagt ferdige for deg for at du skulle vandre i dem. Bibelen er jordnær og konkret når den taler om ditt og mitt

liv i denne verden (jmf. Rom.12,1-21; 13,1-14). Ser du hvor mye Gud kaller deg til? Tenk at du så konkret kan vite hva Gud vil med livet ditt. Skulle vi ikke så med flid og iver se til at vi var Herren til behag med våre liv?

Men som nevnt, så må vi erkjenne det med sorg: Dette makter jeg ikke! For lysten til det gode har jeg (ja, det kan vel skorte på den også), men å gjøre det makter jeg ikke. Og det onde som jeg ikke vil, det gjør jeg. Din trøst skal være at Herren vet dette. Det er derfor du trenger ham, ikke bare som din stedfortreder i himlen, men også for ditt liv her på jorden. Det er derfor han vil gi deg *nådegaver*, fordi du ikke er i stand til å gjøre noe uten Ham. "Uten meg kan dere ingenting gjøre", sier Jesus.

### **Hva er så en nådegave?**

En bedre oversettelse av nådegave hadde kanskje vært *nådevirkning*. Det er Guds nådes virkning i den troendes liv. Nådegaven i absolutt forstand er Jesus selv (Rom.5,15-17). Han har kjøpt oss fri fra vårt gamle menneske og gitt oss seg selv. Og han er blitt oss "visdom fra Gud, rettferdighet og heliggjørelse og forløsning" (1.Kor.1,30).

Slik sett er det bare en nådegave, Jesus. Og den som er avhengig av

Jesus, har all Guds nåde og gave i ham.

Nå har Gud en plan med hver og en av oss, en tjeneste han vil at vi skal gå inn i. Du som er mor og har barn, du har fått en tjeneste av Herren selv. Å, hvor du trenger Guds nåde til å være en god mor, slik at du kan oppfostre og oppdra barna med den rette visdom, kjærlighet og tukt. Å, hvor jeg som far må be om nåde til å være en god far. Hva er det jeg trenger? Jeg trenger Jesus, hans sinnelag, hans kjærlighet, hans visdom.

Når Gud gir oss en tjeneste, og det får enhver kristen, så vil han ikke overlate til oss å utføre den. Nei, han vil selv gi oss alt det vi trenger for å fullføre tjenesten. "Se, jeg er med dere alle dager", sier Jesus. Du skal hver dag frimodig få legge dagen fram for Gud i bønn. Du vet at dagen vil by på langt mer enn du makter. Jesus ber deg om å sette din vei i hans hånd og stole på ham, han skal gjøre det! Når du slik lever i Herrens fortrolige råd og grunner på hans ord, så åpenbarer Herren seg for deg. Han gir deg av sitt eget. Han blir i deg ved sitt ord, det ord som er ånd og liv. Han preger deg. Når hjertet fylles av hans ord, så taler munnen de samme ord. Når hjertet fylles av hans Ånd, så får du krafts og kjærlighets og sindighets Ånd, - ikke det at du blir sterk,

kjærlig og sindig i deg selv, men ved sin Ånd bor Jesus i ditt hjerte, og Han er slik. Og i den grad du blir i ham, så blir han i deg (Joh.15,7). Nå er det heldigvis slik at Jesus ikke lar den troende selv kjenne eller merke så mye til dette, den troende synes helst han blir skrøpeligere og skrøpeligere. Men det er nettopp fordi han skal forbli hos Jesus, i avhengighet av ham og ha sitt alt i Guds nåde, da "min nåde er nok for deg, for min kraft blir fullendt i svakhet" (2.Kor.11,9).

### **Vi er unyttige tjenere:**

I Luk.17,5-10 leser vi om disiplene som gjerne ville ha større tro til å gjøre store ting for Gud. Jesus sammenligner den daglige tjeneste vi står i med tjenesten på en gård. Det Jesus sier oss gjennom lignelsen, er at vi ikke får en sterk og stor tro for at vi skal leve stort på Jesu bekostning. Nei, når det daglige arbeid er skjøttet med troskap og flid, så skal vi fortsatt tjene. Troen til å gjøre store ting - og nådegavene, hører med til *tjenesten*. Vi skal ikke bli æret ved vår tjeneste, men *Jesus*. Vi skal ikke engang vente takk, for vi er pålagt denne tjenesten. Derfor er det noe fundamentalt galt når mennesker forakter ordet om Jesus og kun vil tale om hva vi skal og hvordan vi kan bli sterke osv. Og riktig galt blir det hvis man mener seg å ha noe



fortrinn på grunn av det en blir brukt til i Guds rike.

Om troen er som et sennepskorn, dvs i seg selv liten og ubetydelig, så er den mektig til å flytte fjell, når den er rettet på Jesus. Å ville ha en sterk og stor tro, er selvrettferdighet, men å være avhengig av Jesus og knyttet til ham, det er tro. Og det er i denne sammenheng nådegavene hører hjemme.

Det kan være et menneske som er sykt. Hva skal vi gjøre, vi kan jo ikke hjelpe dette mennesket? Vi skal få vende oss til Gud i vår nød, for vi er uten midler til å hjelpe. Her har Skriften også sagt oss hvordan vi kan gjøre dette (Jak.5,14-15) Og Gud er mektig til å gjøre det han vil, helbrede om det er til beste for dette mennesket. Nå er det også noen som Gud på en særlig måte har fått formidle helbredelse ved. De har fått en nådegave til å helbrede og skal tjene med den. Men du og jeg skal også få be for og med hverandre om helbredelse i tillit til at Herren hører vår bønn.

Vi er alle kalt til å være med i forlikelsens tjeneste, å bære budet om Jesus videre til andre. Men noen har på en særlig måte fått nåde av Gud til å se inn i Guds ord og bære det fram. De har fått en nådegave til å forkynne, lære osv. Vi skal alle be om å få nåde til å se inn i Guds ord og vitne om det vi der får se. "Gid

alt Guds folk var profeter!" Men noen har fått en særskilt nådegave til å forkynne eller lære andre Guds ord, og de skal tjene med den.

Vi er alle, som tror på Jesus, lemmer på ett legeme. Sammen skulle vi tjene hverandre. Og svarende til vår tjeneste vil Gud gi oss den utrustning vi trenger. Derfor skal ikke alle gjøre alt, en skal heller ikke gjøre alt alene, men enhver skal tjene med den nådegave han har fått (1.Kor.12).

Vær ikke som korintermenighe-ten så opptatt av særlige nådegaver. Vær heller opptatt av at du skal være et lem på legemet, du skal tjene de andre. Og i din tjeneste er det viktigst at du er *tro*. Du vil snart nok se at du ikke har forutsetninger for den tjenesten du er satt til. Da skal du få vende deg til Jesus med det. Han vil gjøre det. Det er det som er nådegave nemlig, at Jesus griper inn og gir oss av nåde det som vi ikke har forutsetning til. Og vi har ikke forutsetning til noe arbeid i Guds rike. Derfor må vi få alt av Jesus. Derfor er nådegavene så viktige i Guds rikes arbeid, og det arbeid som ikke blir gjort ved nådegaver, det blir ikke gjort, for det er blott og bart menneskeverk!

*Per Bergene Holm*

## SAAMANDEN

(Hentet fra "Septembersol" av Edin Holme)

Der vandrer den saamand saa glad og fro  
og spreder sin vingede sæd.  
Han smiler så lunt, han vet den vil gro  
i muldens mørke og fred.  
Ham nager ei tvil - han kjender saa vel  
sit såkorns lønlige art.  
Og dagens besvær gjør ham aldrig til træl,  
om strævet er tungt og svart.

Vorherre han gav os saa herlig en sæd,  
mer herlig end saamandens korn,  
han bød os at rydde den grunn det sted,  
befri det for tidsel og torn.  
Han bød os at strø den ved morgen og  
kveld  
og midt under dagens brand -  
i solskin og regn, i dal og paa fjeld,  
fra hjem og til fjernest strand.

Vi fattet saa trægt hvad kjærlig han bød,  
og sæden falt tyndt og spredt.  
Vi brændte kun sjelden av saamandens  
glød,  
og ofte blev armen træt.

Vi tvilte i løn på saakornets magt,  
og marken var karrig og graa -  
vi slumret saa tidt paa vor ventende vakt,  
og vernet ei spirende straa.

Løft broder, din pande! Se nu er det vaar,  
se nu er det saamandens tid!  
Glem alt som er bak! Lad sorger og saar  
kun egge dig fram til strid.  
Hør vaarvindens sus over jordens rund,  
paany høres mesterens røst.  
Strø sæden i furernes dampende grund -  
alt spaar dig en gylden høst.

Og bærer end sæden langsomt frugt,  
og tærer dig dagens brand -  
en saamand maa vente i taal og tugt -  
en saamand er *fremtidens* mand.  
Hvert frø du med troskab i mulde har lagt  
skal blomstre som solgyldt vang.  
Naar engang det skjulte for lyset er bragt  
du bærer dit neg med sang.

---

## MISJONSARBEIDET I PERU

### **Velsigna band som bind**

Det er alltid godt å treffe kristne  
brødre og kjenne på samfunnet i  
Herren Jesus. Usynlige bånd binder  
hjertene sammen fordi hjertene er  
rettet mot den samme dyrebare skat-

ten: Syndenes forlatelse i Jesu blod.  
Slik var det å komme til Peru igjen i  
november og treffe de nasjonale  
kristne. Ulikhetene er mange: for-  
skjellig bakgrunn, språk, hudfarge,  
kultur osv. Men likhetene er så



mye, mye større. Sammen er vi fremmede og utlendinger. Vi er kjøpt ut av den nåværende verden og satt inn i den levende Guds rike. Vi er blitt himmelvandrerer, Jesu Kristi eiendomsfolk. Og her er ikke jøde eller greker, her er ikke trell eller fri, her er ikke mann og kvinne, her er ikke nordmann og peruaner; for vi er alle èn i Kristus Jesus. Og hører vi Kristus til, da er vi Abrahams ætt og arvinger ifølge løftet (Gal.3,28-29). Det er dette misjonsarbeidet i Peru dreier seg om. Vi vil le så gjerne få være med å bringe flere til Jesus og være med å virke inntil hedningenes fylde er kommet inn. I denne tjenesten står vi sammen med våre brødre i Prode-Peru.

Under mitt besøk i november fikk vi samtale grundig om de forskjellige sidene ved det evangeliske arbeidet som drives i bydelen *Alto Selva Alegre* i storbyen Arequipa. Og vi fikk understreke for hverandre hvor viktig forkynnelsen av Ordet og opplæringen i Ordet er for det åndelige arbeidet. Alt står og faller med Ordets plass i arbeidet.

### **Prode-Peru blir til nasjonal kirke**

Prode Peru har hittil vært navnet på vår samarbeidsorganisasjon. Imidlertid har vi nå lagt siste hånd på konstitusjonen for en nasjonal luthersk kirke, og kirken er under

stiftelse. Det vil si at konstitusjonen skal sendes til registrering hos de peruanske myndigheter, som tildeler kirken en juridisk person. Denne prosessen tar noe tid, men forventes å være ferdig i løpet av de første månedene i 1995. Navnet på kirken er *Iglesia Evangelica Lutherana Nacional* som betyr *Den nasjonale evangelisk-lutherske kirke*. Vanligvis omtales kirken under initialene *IELN*.

Det er IELN som heretter blir Lekmannsmisjonens samarbeidspartner i Peru. Det er undertegnet en intensjonsavtale mellom IELN og NLL, og det er utarbeidet et forslag til samarbeidsavtale. I første omgang gir NLL hjelp til å underholde evangelist Eusebio Alvis. Ved siden av studiene virker han som evangelist. Den første overføringen av midler fra NLL ble foretatt like før årsskiftet.

Våre kristne brødre i Peru retter en varm takk til misjonsvennene i Norge, og de ba meg hilse dere alle. Også de ser på samarbeidet med NLL som en dør som Herren har åpnet for oss. Vær fortsatt med å be for dem og om at Guds rike må komme i Peru.

*Vennlig hilsen  
Jon Espeland.*

---

# Reiseruter for NLL 1. halvår 1995

Med bønn til Gud om at himmelens velsignelse må hvile over møtene også denne våren, gir vi her en oversikt over forkynnernes reiserute dette halvåret. Detaljert reiserute sendes til den enkelte ved henvendelse til sekretæren.

*Per Bergene Holm:* Sannidal, Tørvikbygd, Ø. Hedrum, Norheimsund

*Jan Oscar Butterud:* Gjøvik.

*Jon Espeland:* Bygland, Norheimsund, Fossnes.

*Lars Fossdal:* Askim, Sperrebot, Varhaug, Dalekvan, Bygland, Elnesvågen, Øvre Surnadal, Soknedal, Fossnes.

*Olav Fossdal:* Sannidal.

*Olaf Klavenæs:* Bygland, Tyssebotn, Håvik, Sannidal, Ø. Hedrum.

*Reidar Linkjendal:* Andebu/Arnadal, Randaberg, Askim.

*Tore Mangelrød:* Tysvær.

*Karl Notøy:* Ø. Hedrum/Kodal.

*Magnor Sandvær:* Norheimsund, Vikebygd, Randaberg, Ø. Hedrum/Kodal, Varaldsøy, Dimmelsvik, Nærbø, Etne.

*Stein Zink:* Lysebo/Kvelde.